

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA? - CARPE DIEM!

ĀEtvrttek, 07 zĀĭĀ™Ā- 2017

VĀ•era ráno jsem zaĀ¾ila - vidĀĳla - fotila - takovou smutnou vĀĳc... šla jsem se se se a to vĀĳdy i nesu do kontejneru smetí... a tam, ke kontejneru, asi nĀĳkdo z vedlejšĳho vchodu vyhodil pytle s obleĀ•enĭm. UĀ¾ to tam leĀ¾elo rozhrabanĳ jak si bezdomovci vybĭrali. Kus dĀl leĀ¾ely i nĀĳjakĳ papĭry, jak jsem vidĀĳla, byly z nemocnice. Bylo tam rozhāzeno tĀĳch rĀĳznĳch dokladĀĳ vĭc...

V kontejneru samĳm byly i fotky, knĭĀ¾ky, rĀĳznĳ potĀ™eby z koupelny, atd. Jeden papĭr, jasnĳ z nemocnice, jsem zvedla podĭvala se - byla to lěkaĀ™skĀ zprĀva z konce loĀĳskĳho roku - nĀĳjakĀ hodnĳ starĀ panĭ, pĀ™esnĳ uĀ¾ si nepamatuju, a pĀ™es devadesĀt - mĀĳla zlomenĳ krĀ•ek stehennĭ kosti.. (Tenhle ūraz patĀ™ĭ k jednĳ z nejĀ•astĀĳšĳch a zĀroveĀĳ nejobĀvanĀĳšĳch komplikacĭ osteoporozy. Pro starĳ lidi je to ūraz fatĀlnĭ.) Ta rozhrabanĀ hromĀdka byla strašnĳ smutnĀ. Podvazkovĳ pas, takovĳ, jakĳ se nosil snad pĀ™ed sto lěty, starĳ, sice Ā•istĳ, ale hodnĳ ošuntĀĳlě obleĀ•enĭ. A ūplnĳ nejblĭĀ¾ leĀ¾ely jeĭ zuby. Pochopitelnĳ, ty tĀ™etĭ, "sklenĭĀ•kovĳ". A jĀ si uvĀĳdomila, šĭlenĳ jednoduchĳ - vyprĀzdnĭš pĀr šuplĭkĀĳ - pĀ™idĀš vĀĳci z noĀ•nĭho stolku... pĀr drobnostĭ - a je konec. Co po nĭ zĀĳstalo? Zrovna šla kolem maminka s malĳm dĭĳtem do školky. A jĀ si uvĀĳdomila tu prchavost.. d@niela